

да си казва мнѣнието върху звуковетъ **И** и **Я**. Като дава отзивъ за 22. книжка на сп. „Читалище“, съ цѣль да изрече своето възмущение противъ езика на помѣстениетѣ въ нея стихотворения, Ботйовъ пише: че „това списание се издава само за поощрение на дѣцата и за да докаже, че и между идиотитѣ се срѣщатъ по-нѣкогашъ гениални хора“ (Съчинения, 342.).

На страница 341. Ботйовъ укорява прѣводачътъ на „Тарасъ Булба“, повѣсть отъ Н. В. Гоголя, че ималъ „необработенъ езикъ“ и поради това, книгата „се чете мъчно“ и „губи много отъ своитѣ достоинства“, на стр. 356. и 357, два пжти брули „д-ра на глупостъта“ И. А. Богоровъ за неговитѣ „чисто богоровски“ думи, а на стр. 347. като засѣга единъ педагогически въпросъ, въпросътъ за значението на картинитѣ „които сж необходимо нуждни при нагледната звучна метода“, шибя на сермия авторътъ на една Читанка и за неговия „езикъ“, и за неговото „рутинно“ правописание. „Признаваме се, продължава иронично нашиятъ авторъ, че ако би били ние ученикъ на г. Мустакова (съставителъ на въпросната „Читанка“, р.), то щомъ се би научили да прочитаме, би му прѣдложили слѣдующитѣ три въпроса: 1. защо той пише въ думата прѣдметъ първия слогъ съ **Ѣ**, а втория съ **е**; 2. защо употрѣбява единъ и сжщи звукъ **И** въ двѣтѣ форми (**И**—**и**), и 3. защо въ думата способниятъ намѣсто **Я** той пише **й**? Ние мислимъ, че г. Мустаковъ не ще може да ни отговори“.

Това сж всичкитѣ бѣлѣжки, които носятъ, така да кажемъ, чисто филологически характеръ, оставени отъ българския поетъ.

Но и тѣ биха били достатъчни да ни докажатъ, че Ботйовъ е билъ внимателенъ къмъ чистотата въ граматиката, оцѣнявалъ е кой звукове сж важни за езика, и при какво съчетание на звуковитѣ елементи каква комбинация ще се получи.